

Magische momenten

Magische momenten

Ellis Haring

Schrijver: Ellis Haring

Coverontwerp: allemaalUNIEK.nl

ISBN: 978 94 021 3566 4 (paperback)

ISBN: 978 94 021 3567 1 (eBook)

© Ellis Haring 2015

versie december 2016

Inhoudsopgave

1	Voor de reis	5
2	Start in Singapore	43
3	Samen in Thailand	63
4	Solo naar Myanmar	99
5	Tijd om terug te gaan	144

“Life is not measured by the number of breaths we take,
but by the moments that take our breath away.”

- Maya Angelou

1 Voor de reis

‘Waar ben ik aan begonnen?’ Nog voor de start van de training heeft Max al spijt van zijn belofte aan Rebecca om mee te doen. ‘Waarom? Waarom laat ik me altijd meeslepen, zonder na te denken of ik het ook echt zelf wil. Een driedaagse training om jezelf te ontdekken. Help. Wie weet wat ik moet gaan doen? En wie weet wat er bovenkomt? Help, help. En je zult zien dat ik weer de enige man in het gezelschap ben. Vooral vrouwen vinden dit soort dingen boeiend. Wel fijn dat Rebecca zelf ook gaat. Van wie heeft ze het ook alweer gehoord? Simone natuurlijk. Dat was te verwachten, die doet dit soort dingen graag. Altijd bezig met persoonlijke ontwikkeling. Boeken lezen, workshops, trainingen. Ik moet haar even bellen en proberen meer details los te krijgen.’

Max wordt binnenkort veertig. Een mijlpaal waar hij behoorlijk tegenop ziet. Natuurlijk kent hij mensen die deze grens al zijn gepasseerd, maar bij veel anderen duurt het nog een hele tijd. Veertig jaar voelt oud. Halverwege je leven zou je kunnen zeggen. Hij wil het niet toegeven, maar het lijkt soms op een midlifecrisis, hoewel hij niet eens precies weet wat dat inhoudt. Het zal te maken hebben met onzekerheid over wat je hebt bereikt en of dat goed genoeg is. Want de beste helft is voorbij.

Als hij naar zijn eigen situatie kijkt is hij tevreden. Hij woont in de Jordaan, het mooiste deel van Amsterdam, en werkt in de communicatiebranche. Het is een moeilijke markt en de concurrentie is keihard, maar uiteindelijk heeft dit zijn werk juist interessanter gemaakt. De ontwikkelingen gingen zo snel dat nieuwe functies soms vroeger kwamen dan hij zelf

had gehoopt, maar het heeft goed uitgepakt. Hij werkt nu bij een studio voor ontwerp & nieuwe media met leuke collega's in een van de historische gebouwen van de Westergasfabriek. Hij zou het kunnen lopen vanaf huis, maar neemt meestal de fiets.

Buiten zijn werk heeft Max drie goede vriendinnen. Rebecca heeft hij tijdens zijn studententijd ontmoet en ze hebben samen veel meegemaakt. Daardoor kennen ze elkaar door en door. Als hij iemand nodig heeft om te praten, belt hij haar als eerste. En omgekeerd. Rebecca woont in de Pijp, heel anders dan de Jordaan, maar ook leuk en haar appartement is fantastisch. Een ruime loft met hoge plafonds en perfect ingericht. Hij komt er regelmatig, ook als ze weer op reis gaat en hij voor haar kat zorgt. Als student had hij nooit gedacht zulke goede vrienden te worden. Zij was totaal anders dan hij; extravert en lid van het corps. Terwijl hij juist eerst de kat uit de boom keek en op Uilenstede woonde. Tijdens een gezamenlijk project kwamen ze erachter dat ze allebei dol zijn op mode, zowel kleding als interieur. Er was meteen een klik en dat heeft zich ontwikkeld tot een mooie vriendschap. Volkomen platonisch en dat is maar goed ook, want er zijn mannen genoeg die andere gevoelens voor Rebecca hebben. Niet zo verwonderlijk. Ze is echt aantrekkelijk met haar blonde haar, grote blauwgroene ogen, slanke figuur en lange benen. Ze kleedt zich nonchalant sexy. Maar als hij één verstokte vrijgezel kent, dan is het Rebecca wel. Als een vlinder fladdert ze van de ene naar de andere man en gaat dan snel weer verder. Het lijkt haar extra aantrekkelijk voor de jagers te maken. Zonder succes, want ze heeft al zeker vijf jaar geen vaste relatie gehad.

Ook Simone en Saskia zijn goede vriendinnen, elk op hun eigen manier. Ze zijn onderling bevriend, ook met Rebecca. Liefdevol noemt Max hen 'zijn meiden' en hij is blij met dit

bijzondere clubje dat al zeker tien jaar bestaat. Saskia is als oud-collega van Rebecca bij het groepje gekomen. Nadat haar relatie stuk liep had ze behoefte aan nieuwe contacten en het bleek goed te klikken. Ze is spontaan en pragmatisch. Als er iets geregeld moet worden, is deze energieke stuiterbal de eerste om het op te pakken. Haar temperament en haar rauwe stem geven haar een bijzondere charme. Simone is de hippie van het stel. Haar vele sieraden en de wijde kleding die ze meestal draagt zouden bij veel vrouwen overdreven staan, maar met haar sluike rode haar en sproeten vormt het een mooi geheel. Het past ook bij de manier waarop ze in het leven staat. Absoluut niet materialistisch en veel meer gericht op de softe kant van het leven, zoals Saskia dat omschrijft. Met zijn vieren vormen ze een gevarieerd gezelschap. Elke maand eten ze een keer bij elkaar, waarbij de rol van kok rouleert. Het is de sport om elkaar te verrassen met nieuwe recepten. Max vindt het heerlijk om de meiden te ontvangen en flink uit te pakken, ook al is dat best lastig in zijn kleine keukentje.

Op vrijdag ontmoeten ze elkaar bij hun stamkroeg De Tuin, een populair bruin café middenin de Jordaan. Door de mensen die hier komen en de inrichting met een granieten vloer, oude houten tafels en heel veel posters aan de muren heeft het een ongedwongen sfeer. Het is fijn om hier een vast moment te hebben dat ze elkaar spreken en op de hoogte te blijven van wat er bij iedereen gebeurt. Op een van deze borrels vroeg hij zijn vriendinnen of zij vinden dat hij in een midlifecrisis zit. Na een paar wijntjes worden dit soort onderwerpen vaak makkelijker bespreekbaar. Na een flinke lachbui werd hij plagend voor 'ouwe lul' uitgemaakt. De meningen bleken behoorlijk te verschillen en dat was niet geheel onverwacht. Rebecca vond het allemaal grote onzin en zei dat hij zeurde; hij ziet er supergoed uit. Atletisch, terwijl hij nauwelijks sport. Nog geen grijze haar in zijn donkere

krullen te bekennen en als hij zich ervoor open zou stellen; vrouwen in de rij voor een date. Saskia, zelf tweeënveertig, zei dat het allemaal wel meeviel. Het is net hoe belangrijk je het zelf maakt. Wat is nou echt het verschil tussen veertig of tweeënveertig? En Simone richtte zich meer op zijn persoonlijke ontwikkeling. Los van leeftijd is het voor haar altijd belangrijk dat je onderzoekt wat je gelukkig maakt en dat je daar iets mee doet. Zij kwam met het voorstel voor de training die morgen gaat beginnen.

Het besluit

De cursuslocatie ligt op het industrieterrein bij de Amsterdamse havens. Het is donderdagmiddag, maar het lijkt of er al een hele week opzit. Het bleek veel werk om anderhalve dag weg te kunnen zijn van kantoor. Echt weg, want hij mag geen mail checken tijdens de training die nu dan echt gaat beginnen. Max voelt de spanning in zijn maag, maar hoopt stiekem dat de eerste dag nog wel zal meevallen. Hij krijgt de schrik van zijn leven als hij het overvolle parkeerterrein oprijdt.

‘Dat zal niet allemaal voor zijn training zijn? Er is vast ook een ander evenement bezig.’ Toch niet, want bij binnenkomst moet hij aansluiten in een lange rij. Tientallen mensen ziet hij. Vooral vrouwen, maar ook meer mannen dan hij had verwacht. Als hij eindelijk aan de beurt is om te betalen krijgt hij een sticker opgeplakt. Geen idee waarom, maar hij vindt het gênant om naar de reden te vragen. En Rebecca is nergens te zien. Of toch? Ja, middenin een groepje staat ze enthousiast te praten. Opgelucht loopt hij naar haar toe. Rebecca praat gewoon door tijdens de stevige knuffel die ze elkaar geven en ze stelt hem voor aan haar nieuwe vrienden. Allemaal mannen natuurlijk. Een van hen vertelt lachend dat hij ontzettend nerveus is en bang dat het zweverige dagen gaan worden. Zijn vriendin heeft hem hiernaartoe gestuurd,

omdat ze ervan overtuigd is dat dit het beste is wat hem kan overkomen. Max is blij met dit stukje herkenning.

Opeens klinkt keihard 'I gotta feeling' van de Black Eyed Peas door de ruimte. Echt hard. Mensen komen in beweging en stromen een grote zaal in. Sommigen dansend, anderen beduusd. In de drukte raakt hij Rebecca kwijt, maar de 'door zijn vriendin gestuurde' man zit wel naast hem.

Wat volgt is een aaneenschakeling van verhalen voor de hele groep, oefeningen in kleine groepjes en individuele opdrachten. En de tijd vliegt voorbij. Aan het eind van de avond worden er, als afsluiting van een opdracht waarbij iedereen door de zaal moet lopen, plotseling duo's gevormd. Max staat op dat moment naast een man en wordt aan hem gekoppeld als buddy. Ted is een grote vent en een echte macho. Max zou nooit uit zichzelf op deze man zijn afgestapt om buddy's te worden. En hij ziet het wat zorgelijk tegemoet, omdat hij nou eenmaal beter is met vrouwen. Tegelijkertijd vindt hij Ted interessant, juist omdat hij zo macho is. Er volgt een centrale instructie over de afspraken die ze samen moeten maken over vertrouwelijkheid en bereikbaarheid. De kersverse buddy's wisselen hun contactgegevens uit om dag en nacht contact te kunnen zoeken tijdens deze training.

Een beetje duizelig van alle indrukken zoekt Max op de parkeerplaats zijn auto. Rebecca hangt er tegenaan en rookt een sigaretje. Met een stralende lach vraagt ze naar zijn ervaringen en druk pratend rijden ze naar huis. Zij blijkt de training ook positief te hebben ervaren en is blij met haar impulsieve besluit om mee te gaan. Nadat Max haar thuis heeft afgezet, vindt hij gelukkig snel een parkeerplek in de Westerstraat. Zijn appartement ligt in een zijstraatje. Hij woont er al ruim tien jaar en nog steeds voelt hij zich gelukkig met deze fantastische plek. De derde etage van een monumentaal pandje in de Jordaan. Hoewel het klein is, heeft hij er alles wat hij nodig heeft. Hij is jaren bezig geweest met

de inrichting en aanpassingen. Nu is het perfect. Glad gestucte wanden en plafond. De houten vloer was een drama om te leggen in zo'n oud pand, maar het geeft precies de goede sfeer. De strakke keuken en badkamer waren ook een uitdaging. Passen en meten met een prima resultaat. Het besluit om de zolder uit te bouwen en een glazen dak in de badkamer te plaatsen bleek een meesterlijke zet. Het meest trots is hij op de inrichting. Het resultaat van jarenlang verzamelen van moderne meubels en oude accenten. De verschillende Boeddha's zijn z'n grote trots. Niet zelf meegebracht van exotische reizen, maar bijzondere souvenirs van vrienden.

Na zo'n intensieve dag als vandaag is het heerlijk om in bad te relaxen en van de sterren te genieten voor het slapen gaan. Het voelt vreemd om geen mail te checken of Facebook. En op zijn telefoon alleen te kijken of er een bericht van Ted is. Gelukkig is dat niet zo.

Vrijdagochtend gaat hij alweer vroeg aan de slag. Eerst het huiswerk: een brief schrijven aan zichzelf en daarin vertellen waar hij trots op is. Best lastig, want Max is meestal juist behoorlijk kritisch op wat hij doet. Bijna altijd vindt hij dat hij meer had kunnen presteren, of beter. Tot zijn verbazing gaat het schrijven na een moeizame start steeds beter. En erg leuk om te zien dat de lijst best lang is. In een opgewekte stemming sluit hij de brief af en loopt naar de auto om Rebecca op te halen. Zij blijkt juist veel problemen te hebben gehad met de brief. Zo erg dat ze uiteindelijk heeft besloten geen brief te schrijven. Ze baalt van zichzelf, maar lacht het weg.

Op de parkeerplaats komen ze Ted tegen. Max ziet aan de ogen van Rebecca dat het haar goed bevalt wat ze ziet. En hij ziet dat Ted dat ook in de gaten heeft. Hij heeft de opdracht wel gedaan en doet er heel makkelijk over. Max verwacht dat Ted gewend is zichzelf complimenten te geven. Terwijl ze

nog buiten staan horen ze de muziek van de Black Eyed Peas weer. Automatisch versnellen ze hun pas om zo snel mogelijk binnen te zijn. Ze moeten voor het einde van het nummer allemaal op een stoel te zitten, anders volgt er straf. Kinderachtig, maar wel effectief met zo'n grote groep. Bij de start wordt gevraagd wie zijn brief voor wil lezen. Tientallen handen gaan gretig de lucht in. De drie gelukkigen zijn snel gekozen. Max heeft geen hand opgestoken en hij peinst er niet over om dat wel te doen. Hij vindt het onbegrijpelijk dat anderen er op kicken om zo in de schijnwerpers te staan. Helaas blijkt het voor iedereen de bedoeling om zijn of haar brief voor te lezen, in groepjes van tien. Dus ook voor Max. En zo ervaart hij dat het echt verschil maakt; de geschreven woorden hardop uitspreken maakt de impact groter. En het applaus erna voelt prima. Ted heeft meer moeite met het voorlezen. De inhoud is zo positief dat hij het kleiner wil maken voor de groep. Max verbaast zich en beseft dat Ted misschien toch niet zo macho is als hij in eerste instantie dacht.

Er gebeurt zoveel tijdens de training dat het lastig is om alles precies te onthouden. Er is één oefening die hij niet snel zal vergeten. Iedereen wordt geblinddoekt en de opdracht is om door de ruimte te lopen zonder angst te hebben om tegen elkaar of tegen de muren te botsen. Het is altijd wel een dingetje voor hem als hij de controle los moet laten, dat doet hij liever niet. Natuurlijk botst hij meteen tegen iemand op, maar gelukkig niet echt hard. Na een paar minuten begint hij te voelen hoeveel ruimte hij heeft. Hij geeft zich over en loopt ontspannen rond zonder na te denken. Met het stoppen van de muziek stopt ook de beweging en mag iedereen zijn blinddoek afdoen. De verbazing is groot als blijkt dat er een kring van mensen tegen de muren staat om de deelnemers te beschermen tegen harde botsingen. Dit blijken ex-

deelnemers te zijn, die op deze manier graag een handje willen helpen. Indrukwekkend.

Er zijn ook confronterende momenten. Tijdens de oefening met een reddingsboot merkt Max dat niemand hem wil redden. Er is slechts een beperkt aantal plaatsen in de boot en de geredde mensen mogen één naam noemen van een persoon die zij willen redden. Zijn naam wordt niet genoemd en hij is helemaal op zichzelf aangewezen. Dat is hard. Hij realiseert zich dat dit ook in het 'echte' leven geldt. Uiteindelijk ben je zelf verantwoordelijk voor de stappen die je zet. Dat kun je van niemand anders verwachten. Dit gevoel komt terug als hij 's middags met Ted bespreekt welke doelen hij zich stelt. Wat wil hij bereiken in zijn leven? Max schrikt ervan als hij beseft dat hij eigenlijk geen duidelijk plan heeft. Er zijn wel vage dromen, maar geen concrete stappen. Het komt er op neer dat als hij niets doet, zijn leven verder kabbelt zoals dat tot op heden is gegaan. Niet verkeerd, maar het idee schrikt behoorlijk af. Macho Ted blijkt een betere luisteraar dan verwacht en vraagt hem om meer te vertellen over zijn vage dromen.

Het is niet makkelijk voor Max om deze vage ideeën onder woorden te brengen. Het zijn meer flarden van herinneringen. Zo droomt hij weleens van een tropisch strand, waar hij relaxed in een hangmat een drankje drinkt. En een andere droom heeft meer te maken met het boek dat hij ooit wil schrijven. Los van het feit dat hij geen echte schrijver is en ook geen idee heeft over welk onderwerp hij zou willen schrijven. Het valt Ted op dat deze dromen niet gaan over het vervolg van z'n huidige carrière. Eigenlijk kun je wel zeggen precies het tegenovergestelde, maar daarom nog niet onbereikbaar. Dat ziet Max ook als ze het er uitgebreider over hebben. Het tropische strand is, eenvoudig gezegd, een kwestie van een ticket boeken en gaan. Alleen of met iemand anders. Maar wie zou er mee kunnen gaan? En waarom eigenlijk niet alleen? Misschien is tijd voor zichzelf

precies wat hij nu nodig heeft. En het is spannend om buiten zijn comfort zone te stappen, dat heeft hij nog niet eerder gedaan.

Tijdens het vervolg van de training blijft deze gedachte door zijn hoofd spoken. Zeker als Rebecca 's nachts op weg naar huis super enthousiast reageert en begint te vertellen over haar ervaringen als solo backpacker in Zuidoost-Azië. Thuisgekomen ziet hij dat Ted een bericht heeft gestuurd om hem nogmaals te zeggen dat zo'n reis echt een goed idee is.

Op de laatste dag van de training worden er spijkers met koppen geslagen. Het belooft spannend te worden, want de deelnemers is gevraagd te formuleren wat ze over zichzelf hebben ontdekt en welke concrete stappen ze gaan zetten, inclusief datum.

Deze keer kan Max zijn buddy een stap verder helpen. Ted twijfelt al lange tijd aan zijn relatie. Na vijftien jaar lijkt het erop dat hij en zijn vrouw echt uit elkaar zijn gegroeid. Dat blijkt uit het feit dat hij een minnares heeft gehad. Hier is hij nog niet zo lang geleden mee gestopt, omdat hij met haar geen toekomst zag, terwijl zij juist een echte relatie wilde. Zijn volgende stap lijkt het verbreken van zijn huwelijk te worden, maar dat is geen makkelijke beslissing. De training en de gesprekken met Max leiden ertoe dat Ted inziet dat hij veel voor zijn vrouw verborgen heeft gehouden. En daarmee de kans om samen te groeien in de relatie. De volgende stap voor Ted wordt een 'echt' gesprek met zijn vrouw.

Max twijfelt sterk over de formulering van zijn eigen volgende stap. Als hij een definitieve keuze maakt is er geen weg terug en dat voelt eng. Ter afronding van de training wordt gevraagd wie zijn inzichten en volgende stap wil delen met de gehele groep. Hij is verbaasd als hij wordt uitgekozen, want hij realiseert zich niet eens dat hij zijn hand heeft opgestoken. Hij voelt zijn hoofd erg warm, en waarschijnlijk rood, worden als hij opstaat. Na een onzeker begin, waarin hij

een paar van zijn inzichten deelt, voelt hij de energie in zijn lichaam toenemen. Zonder aarzeling sluit hij af met zijn volgende stap; nog dit jaar gaat hij twee maanden op reis naar Azië. Alleen. Stralend neemt hij het applaus van de andere deelnemers in ontvangst.

Max voelt zich euforisch. Hij gaat het doen!

“Deze ouwe lul gaat de wereld ontdekken,” zegt hij tegen Rebecca als zij hem om zijn nek vliegt. In een roes van opwinding geniet hij van de emotionele slotceremonie. Vrienden en familie van de deelnemers komen binnen en gaan in een kring om de cirkel van deelnemers staan. Ook Simone en Saskia zijn er en ze geven een snelle kus als ze achter hen gaan staan. Wat lief dat ze hiernaartoe gekomen zijn. Max voelt zich geweldig. Het liefst wil hij hun meteen vertellen over zijn plannen, maar als ‘We are the world’ van USA for Africa begint, verandert de energie in de zaal. Iedereen houdt elkaars hand vast en deint zachtjes mee met de muziek. En er wordt gezongen. Max krijgt tranen in zijn ogen en het maakt hem niets uit dat anderen het kunnen zien. Het zijn tranen van geluk.

Vorbereidingen

Tijdens de eerste vrijdagmiddagborrel na de training is het besluit van Max uiteraard onderwerp van gesprek in café De Tuin. Saskia en Simone zijn extra vroeg gekomen om vooral alles van Max zelf te horen. Rebecca is er niet bij. Ze deed nogal geheimzinnig over een andere afspraak en Max neemt zich voor haar de volgende ochtend te bellen. De andere meiden hangen aan zijn lippen. Hij geniet van de aandacht en probeert zo goed mogelijk te vertellen wat er is gebeurd. Dat is best lastig, want een van de afspraken uit de training is om niets over de inhoud te delen met anderen. Je ervaart het anders als je al weet wat er gaat gebeuren. Dus houdt Max het bij een paar highlights van zijn ervaringen en over de

toegevoegde waarde van een buddy. Het hoogtepunt van zijn verhaal is natuurlijk zijn besluit om te gaan reizen. De meiden struikelen bijna over elkaar heen met de vragen die ze Max hierover stellen.

“Waar ga je naartoe?”

“Hoe lang ga je?”

“Wanneer vertrek je?”

“En waarom alleen?”

“In de afgelopen week heb ik zelf ook nagedacht over de praktische kant. Het enige dat nu echt duidelijk is voor mij is dat ik naar Azië ga. Ik twijfel nog over de specifieke landen, omdat ik het gewoon echt niet weet. Misschien dat ik gewoon een retourticket koop en daarna wel zie wat er gebeurt.”

Saskia begint keihard te lachen.

“Nou dat is echt wel buiten je comfort zone. Mister In Control die op de bonnefooi gaat reizen. Halleluja.”

Max geeft toe dat dat spannend is en absoluut anders dan hij normaal zou doen. De neiging om alles te plannen en alvast te boeken varieert van dag tot dag. Max verwacht dat deze neiging sterker wordt als de vertrekdatum nadert.

“Ik weet ook niet wanneer ik weg kan. Het is lastig, want ik heb mijn manager nog niet gesproken over de mogelijkheid om onbetaald verlof op te nemen. Ik ben bang dat hij het afwijst. Het liefst zou ik snel vertrekken en twee maanden wegblijven. Maar het idee dat ik mijn werk moet afronden en overdragen geeft me meer stress dan het besluit om te gaan reizen.”

Terwijl hij dit vertelt aan zijn vriendinnen wordt het hem duidelijk dat hij dit onderwerp zo snel mogelijk moet aanpakken. Juist omdat het negatieve energie geeft. Max is verbaasd dat hij over energie praat. Dat is echt iets van de training. Normaal zou hij er niet eens aan gedacht hebben.

“Stuur hem morgen alvast een bericht dat je hem maandag wilt spreken. Dan kun je het dit weekend goed voorbereiden